

Habitatges Tèxtil Torres

Lliçà de Vall

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de la Indústria, diversos números
Alçada: 101

Coordenades:

Latitud: 41.58138
Longitud: 2.23822
UTM Est (X): 436499
UTM Nord (Y): 4603579

Classificació

Número de fitxa: 08108 - 83
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle: XX
Any: 1964-1967
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Propietaris diversos

Fitxes associades:

[Tèxtil Torres](#)

Autoria de la fitxa: Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 08/03/2022 - 10:33

Descripció

Petit barri amb habitatges que originàriament eren per als treballadors de la gran fàbrica Tèxtil Torres. Està emplaçat al costat de ponent del complex industrial. El conjunt és format per dos grans blocs allargats, un altre de dimensions mitjanes i dos de més petits; aquests últims situats a l'est. En general són de tres plantes, però un arriba a les quatre plantes. Es troben disposats de manera que conformen un recinte més o menys triangular, amb espais enjardinats i comunitaris entremig i al voltant.

Els diferents blocs segueixen un llenguatge arquitectònic similar, representatiu de l'arquitectura pública o semipública de la dècada de 1960. Es caracteritzen per la combinació de l'obra feta amb maó en franges lliures amb altres espais on es concentren les diverses obertures, ja siguin finestres o galeries, amb unes obertures més àmplies a les façanes davanteres i més reduïdes a les posteriors.

Història

La industrialització a Lliçà de Vall va ser molt tardana. Fins la dècada de 1960 la principal activitat econòmica encara era l'agricultura. Tèxtil Torres S.A. va ser la primera gran empresa que es va instal·lar al poble. El 1961 es va començar a construir la fàbrica. Amb 20.000 metres quadrats, era una de les construccions industrials més grans de la zona. Va començar a produir el 1963, i funcionava com a complement de la fàbrica que l'empresa tenia al Poblenou de Barcelona. A Lliçà s'hi feia teixit blanc de cotó per a llençols i coixineres. La força motriu era el vapor, generat per la combustió de carbó, i més endavant (1967) s'hi va introduir el gasoil. Per a la neteja dels teixits es va instal·lar un mecanisme que bombejava l'aigua a la fàbrica des d'una mina subterrània.

El cotó arribava en fil i es teixia als telers situats en diverses naus. Seguidament es traslladava el teixit a la nau gran central on es feien tasques de blanqueig i aprest. Un cop assecada al natural, la roba es tallava i es plegava, a punt per sortir de la fàbrica. Les marques que comercialitzaven eren "El Buitre" i "Sabanas Manola". Es feien tres tipus de teles que s'anomenaven: "Manola verde", "Manola dorada" i "Buitre"; aquesta darrera, de menys qualitat.

Inicialment, molts dels treballadors van venir de Barcelona i es van instal·lar en uns blocs construïts davant de la fàbrica. El mateix 1961 es va presentar el projecte per construir aquests habitatges, que van constituir un petit barri conegut amb el mateix nom de la fàbrica. El primer bloc que es va construir al costat de la fàbrica era pels encarregats de secció. Posteriorment es van anar construint la resta de blocs, entre 1964 i 1967 aproximadament.

Cap al 1986 la fàbrica va tancar les portes. Posteriorment s'hi han fet diverses subdivisions i s'hi han instal·lat empreses d'altres sectors (QUEROL, treball inèdit).

Bibliografia

QUEROL, Ricart. Tèxtil Torres, símbol del creixement industrial a Lliçà de Vall. Anys 1961-1986. Treball inèdit del Centre d'Estudis i Recerques Lliçà de Vall.

